

Γ. Παπαγεωργίου, «Συμβολή στην ιστορία της Πάργας κατά τὸν 18ο αἰῶνα», *Ἑπειρωτικά Χρονικά* 22 (1980), σ. 93-115, σ. 119-131.

ΜΟΝΟΜΕΡΗΣ ΥΠΟΣΧΕΣΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΡΟΕΣΤΩΤΕΣ ΣΜΥΡΝΗΣ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ ΔΟΓΜΑΤΟΣ. ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΠΟΙΝΙΚΗ ΡΗΤΡΑ ΕΚΧΩΡΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΗΤΡΟΠΕΙΑΣ ΤΩΝ ΑΝΗΛΙΚΩΝ ΤΕΚΝΩΝ ΤΟΥ ΥΠΟΣΧΟΜΕΝΟΥ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΖΥΓΟ ΚΑΙ ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥΣ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΑΘΕΤΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΣΥΜΦΩΝΗΘΕΝΤΩΝ

1775, 28 Σεπτεμβρίου

«Ὁ Σμύρνης Προκόπιος ἐπιβεβαιοῦ.

Διὰ τοῦ παρόντος ἀποδεικτικοῦ καὶ ἐμμαρτύρου (ου) γράμματος δηλοποιεῖται ὡς ὁ Διακουμῆς ἐκ τῆς νήσου Ναξίας, τοῦ πικλῆν Μπαρὸν, ἐπειδὴ τὸ πρότερον ὑπῆρχε Φράγκος καὶ ἀθετήσας τὴν θρησκείαν ταύτην ἐγένετο ὀρθόδοξος, τέκνον τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας, πρὸ χρόνων ἤδη ἔξ, πρὸς δὲ καὶ γυναικὶ ὀρθοδόξῳ συνεζεύχθη καὶ αὐτὴν εὐλογήθη ἀνατολικῶς, ἐλθὼν ἔμπροσθεν ἡμῶν μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ Μαρίας Τζιριγώτισσας ἀνομολόγησεν αὐθις ἑαυτὸν ὀρθόδοξον καὶ ἐζήτησε παρ' ἡμῶν καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ ἄδειαν προσποιηθῆναι τὴν προτέραν αὐτοῦ θρησκείαν μέχρι τοῦ ἀπελθόντα εἰς Ναξίαν καὶ πωλήσαντα τὰ π(α)τρικὰ καὶ μ(η)τρικὰ αὐτοῦ πράγματα ἐπανακάμψαι ἐνταῦθα εἰς διορίαν χρόνου ἑνός, καὶ οὕτως ἀναφανδὸν παρηρησία κηρύξας ἑαυτὸν χριστιανὸν ὀρθόδοξον ἀνατολικόν, ὑποσχεθεὶς πρὸς τούτοις ὅτι ἂν ἤθελε δυστροπήσει ἢ πρόφασιν ἄλλην τινὰ προσποιηθῇ, νὰ δώσῃ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Μαρία γρόσια διακόσια καὶ τὰ πράγματα ὅλα, ὅσα ἔχει ἢ γυνὴ αὐτοῦ εἰς χεῖράς τῆς, ὁμοίως καὶ τὰ τέκνα των, ὡς ἀνατολικῶς βαπτισθέντα, νὰ εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς μ(η)τρὸς αὐτῶν. Εἰς ἐνδειξιν οὖν τῆς ἀληθείας ἐγένετο τὸ παρὸν τῇ ἐπιβεβαιώσει τῆς ἡμῶν ταπεινότητος καὶ μαρτυρίαις τῶν ὑποκάτωθεν ἀξιοπίστων μαρτύρων κατασφραλισθὲν καὶ τῇ ἰδίᾳ ὑπογραφῇ καὶ δακτύλῳ τοῦ αὐτοῦ Διακουμῆ καὶ ἐδόθη τῇ συζύγῳ αὐτοῦ Μαρία εἰς ασφάλειαν, ...»

368

Τέλη 17^{ου}-αρχές 18^{ου} αἰῶνα(;). Διατάξεις ναυτικού δικαίου προερχόμενες ἀπὸ δύο χειρόγραφους κώδικες τῆς ιδιωτικῆς συλλογῆς Δ. Βαγιακάκου. Λακωνία.

Γ. Ροδολάκης, «Διατάξεις ναυτικοῦ δικαίου σὲ μεταβυζαντινοὺς χειρόγραφους κώδικες τῆς Λακωνίας», *Λακωνικαὶ Σπουδαὶ* 4 (1979), σ. 239.

«... Περὶ ὅταν πλέη καράβη καὶ γένη ταραχῇ.

κεφάλαιον ΤΛΒ'

Ὅταν πλέη καράβη φορτωμένον εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ γένη ταραχῇ μεγάλη, καὶ διὰ νὰ μὴ πνηγῇ τὸ καράβη καὶ οἱ ἄνθρωποι, ἐδγάλουσι καὶ ρίχνουν φορτία εἰς τὴν θάλασσαν,

ὅλοι ὅσοι ἔχουν τὰ φορτία τους εἰς τὸ καράβη δίδουν τῶν λογαριαμὸν τους, εἴ τι τοὺς ὑπάγει τὸν ἄνθρωπον, ὅπου ἔριξαν τὰ φορτία τους εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ζημιώνονται ἐπήσης οἱ πάντες κατὰ τῶν ποσὸν τῆς πραγματείας των, καὶ ὅσα ἔριξαν εἰς τὴν θάλασσαν, κατὰ πῶς ἠγνωστάθησαν τιμώνται. Ὅσα δὲ ἀπόμειναν εἰς τὸ καράβη, κατὰ πῶς μέλλει νὰ πουληθῶν ἔτζη τιμώνται...».

368α

Τέλη 17^{ου}-αρχές 18^{ου} αιώνα(;). Νομοκανονικό κείμενο προς χρήση της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Κύπρου κατά την περίοδο της Τουρκοκρατίας. Η έκδοση βασίζεται αφενός μεν σε χειρόγραφο της ιδιωτικής συλλογής του Ανθίμου Παναρέτου (= Α), αφετέρου δε στον υπ' αριθμό 63 σύνθετο κώδικα της Βιβλιοθήκης της Μητροπόλεως Κιτίου (Λάρνακα) (= Β, f. 39r-93v).

Θ. Παπαδόπουλλος, «Κυπριακὰ Νόμιμα», *Μελέται καὶ Ὑπομνήματα* 1 (1984), σ. 63-107.

«... κεφ. κγ' Ἐν τῷ τρίτῳ κεφαλαίῳ τοῦ στοιχείου ὁ Ματθαῖος λέγει περὶ τῶν πιστῶν τῶν ἀκολουθούντων τοῖς ἐλληνικοῖς ἔθεσι καὶ ὀρχήσεις, τουτέστι χοροῦς, εἰς γάμους ἢ εἰς τὰς πλατείας μετερχομένους ἢ Ρουσάλια ἢ ταῖς φωναῖς τῶν ὀρνέων πιστεύοντες ἢ ἀρχιμηνιάς ἢ ἀπαντήματα ἢ ζητήματα προσέχουν ἢ πυρκαϊὰς εἰς τὰς ῥούγας, αἷς ἐποιοῦν οἱ Ἕλληνες πάλαι καὶ νῦν ὡς βλέπομεν τὰ παιδία τοῦτο ποιοῦντας εἰς τὰς παραμονὰς τῶν ἐορτῶν κατὰ τι ἔθος παλαιὸν ἢ κλήδονα, ὅνπερ ποιοῦσιν τινες τῆς Ἀναλήψεως, ἵνα ἐξ ἐκείνου τὴν τύχην αὐτῶν μάθωσιν, ἢ στολαῖς γυναικείαις οἱ ἄνδρες ἐνδύονται ἢ αἱ γυναῖκες ἀνδρῶν ἢ προσωπεῖα οἷα ἐν τοῖς μέρεσι τῶν Λατίνων κακῶς εἰώθασιν ποιεῖν, τοὺς τοίνυν ταῦτα ἐν γνώσει ποιοῦντας ἱερωμένους μὲν καθαιρεῖ, λαϊκοὺς δὲ ἀφορρίζει. Ὅμοίως καὶ ὁ ἐξηκοστὸς ἔκτος κανὼν τῆς ἑκτῆς συνόδου κωλύει τοὺς πιστοὺς ἀπιέναι ἢ θεωρῆσαι ἵπποδρόμια τὸ Πάσχα ἢ ἐν ἄλλῳ καιρῷ ...».

369

1700. Διαθήκη. Κέρκυρα.

Σ. Στουπής, *Οἱ «ξένοι» ἐν Κερκύρα*, Κέρκυρα 1960, σ. 116-118.

370

1700. Δήλωση ενδιαφέροντος για την αγορά του δικαιώματος είσπραξης τελών. Καστάνιτζα (Αρκαδία).

Β. Σιακωτός, «Συμβολή στην ιστορία της Τσακωνιάς κατά τη